

forrige Tidens Uret gjort god igjen, og det er mig hjært at kunne sige, at vi netop iaar, det vil sige i Finantsaaret 1870—71, have de sidste af Domainekirkerne for til en forvarlig Grundforbedring, saaat dette store Spørgsmaal dermed maa være afgjort, de store Summer udtømte og Kirkerne istand til at overgives til Andres Forsørgelse. Naar det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, udtalte Duffet om, at de maatte gaae over til Sognemændene, da er dette ogsaa mit Duffe, ligesom det er Lovens Bud, og der er derfor ingen Kirke, der vil blive stillet til Bort salg ved Auktion, uden først at have været tilbudt Sognet. Saaledes have ogsaa navnlig de her betegnede været tilbudte Sognene, og det paa saadanne Vilkaar, at jeg ikke tror, at man kan Andet end sige, at de have været rimelige. Men man har ikke haft Mod eller Lyst til at gaae ind paa Tilbudet, og jeg seer saaledes ikke, at der er Andet tilbage at gjøre end at forsøge, om Andre da maatte have Lyst til at være Kirke- eller Tiendeetere, eller hvad man nu vil kalde det. Med Hensyn til Frederiksberg og Kronborg Districter, ville de Herrer af en lille Lov af 20de November 1868 vide, at der har været særlige Vanskeligheder tilstede, idet Tienden ikke var udfiklet fra Arvesættetsafgiften. Det har medført en heel Deel Arbeide og en heel Deel Besvær at faae dette Forhold ordnet, men det er nu ordnet saaledes, at vistnok ogsaa disse Kirker inden føie Tid ville blive tilbudte Sognemændene. — Hvad angaaer den ærede Ordførers Bemærkninger om et fortsat Salg af Statsffovene, da finder jeg ikke Noget at erindre imod et saadant fortsat Salg, naar Tiden og Omstændighederne maatte gjøre det uanselig; men naar det ærede Medlem har villet erfare af de statistiske Opgjørelser, der foreligge, at der i de henfarne Aar har været vrilet vel lidt til at fuldføre Planen, da forekommer det mig, efterat der nu er taget raskere og stærkere fat derpaa og navnlig efterat Møjligheden for at gribe raskere ind er bragt tilstede ved Plante-skoler, paa ingen Maade at være afgjort, at de forudsatte Arbeider for den tyveaarige Periode ikke ville kunne udføres inden denne Periodes Udgang. — Hvad angaaer det af

en æret Folketingsmand (E. Larsen) omtalte Forslag under Nr. 3 i Betænkningen, da har det paa en vis Maade for mig været en Forsøttelse og Tilfredsstillelse at høre, at han ogsaa seer derpaa med en vis Mistro, og jeg skal sige, at allerede det, at det af Slutningen af Skrivelsen fremgaaer, at det er et Duffe, der i længere Tid har gjort sig gjældende hos vedkommende Egn's Beboere, har talsald for mig været et Vidnesbyrd om, at den Priis af 100 Rd., der er ansat til baade at kjøbe og beplante disse Strækninger for, turde vise sig at være illusorisk, thi er det end et Duffe i Egnen, at det skal skee, er dog maastee det meest fremtrædende Duffe det, at blive af med disse 6000 Tdr. Land til Statskassen, og navnlig til en ikke saa ganske ringe Priis. Smidlertid skal jeg naturligtvis gjerne undersøge Forholdet, og jeg skal i hvert Tilfælde sørge for, at der næste Gang forelægges en Beretning om, hvad der i den Henseende er skeet. — Hvad de foreliggende Vædringsforslag angaaer, da skal jeg ikke have Noget at erindre imod, at det under Nr. 1 stillede Forslag vedtages. Jeg kan ganske vist ikke gaae ind paa at staae i Spidsen for en Domainebestyrelse, uden at der gives Noget til uforudsete Udgifter, men jeg erkjender, at det vel kan have en vis Grad af Sandhed, naar det er blevet sagt, at der fra tidligere Tid under denne Konto har været opført Udgifter, som ikke burde have været det. Jeg tror imidlertid, at man i den Henseende heller ikke maa overse, at Bevillingsformerne tidligere have været ganske anderledes for denne Branche af Statsforvaltningen, end de nu ere, og at det vil kunne tilgives, om der under denne Konto ifølge gammel Praxis er løbet en eller anden Udgift ind, som efter de nuværende Bevillingsformer ikke burde findes der. Jeg holder mig overbevist om, at en saadan Grændring ikke vil kunne gjøres i de sidste Aar mod de Udgifter, som ville findes under denne Konto. Jeg anseer den Sum, som Udvalget lader blive tilbage til min Disposition, for at være tilstrækkelig, og jeg har derfor Intet at erindre imod, at Contoen nedsettes med 4000 Rd. — Vædringsforslaget under Nr. 2 kan jeg ikke Andet end i høieste Grad